

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Neptunus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A tur, quod raro tamen accidit: quia Taurus quantumlibet longe absuerit, accepta voce statim accurrit. Eaque de causa Aegyptii Sacerdotes per auriculam Tauri pietam, auditum & obsequii fedulitatem indicabant. Pari modo Juvenca quoque Tauro se morigeram praebet. Sane Vaccam Aegyptii Veneri dedicarunt, quam coelestem vocant, & Isidis lux frontem cornibus insignitam ostentabant: quippe ob obsequium quo ipsa quoque Tauro paret, simulac incitati ejus ad Venerem mugitum adierit. Licet vero singulis animantibus voces propriæ ad initium sint, ut Subibus, & Capris, & Ovibus, nulli tamen gravior quam Bubus feminis. In reliquis porro animalium generibus mares gravibus sonant quam feminæ: in Bubus è contrario est, ait Aristoteles; nam Boum femina graviorem quam mas vocem habet.

NEPTUNUS C. VIII.

AT cum mugitus pelagi Turino sit non absimilis, & ipsi Neptuno Tauros immolabant, & eum ab eodem mugitu *μυξυτι* appellabant: quia idem Deus à sacerdotibus nonnunquam *ταύρῳ* nuncupatus est. Quos vero Tauros Neptuno sacros esse volebant, undecumque nigros deligi jusserrunt, uta pelagi colorem exhiberent. Atram enim, nigrum, obscuramve maris aquam dicere mos ubique est, unde etiam Aquilam, ab aquæ colore, quippe fusco, dictam volunt. Deumque ipsum *καρυλιον* & *καρυλο* indumento vestitum passim invenimus. Adhuc peccus illi prævalidum, armi que Taurorum in morem carnosiores attribuuntur. Hinc in pulcherrimo Syracusanorum nūmo latum conspicias portum, in cuius medio ea membrorum habitudine Tauris procumbit, Delphinis circum colludentibus. Qui vero ludi Tauri nuncupati fuerunt apud Romanos, haud quaquam Neptuno, sed inferis diis instituti erant ad sedandam pestilentiam, quæ Tarquinio Superbo Rege in mulieres gravidas frviebat: inde scilicet ortam, quod caro Taurina populo dividentia fuerat. De Neptuno vero, qui *ταύρῳ*, ut apud Hesiodum in Scuto Herculis, vocaretur, alii dicunt propter undarum sonum, quæ uti dicebamus, Boum instar mugitant: alii, quia Neptunus Taurina induiebatur galea, vel quia ita eum Boötii vocitabant, à Tauri sacrificio, quod illi erat institutum, de quo Maro:

Taurum Neptuno, Taurum tibi pulcher Apollo.

Aen. lib. 3.

*Enei lib. 3.
Georg. li. 4.*

FLUVII. C. IX.

Quin & fluvios ipsos cornigeros, *ταύρης ἡράτας*, hoc est, Tauricenes, vel *ταύρης ἐρίβης*, Tauricipites, ut luculentam apud Græcos locutionem interpretetur, passim effingunt. Hinc Tibris Maroni,

*Corniger Hesperidum flavius regnator aquarum,
Et gemina durius Taurino cornua vului
Eridanus.*

Ludi Tauri.

Ut apud Ovidium in Metam. *Granico nata bicorni*, non ut vulgata habent exemplaria, *Gracili cognata Granico*. Sic Tauriformis Ausfidus Horatio. Nam & Taurum à Perillo Phalaridi done datum, Gelonis fluvii suffit imaginem, apud Pindarum in Pythiis legas. Et Timæus Taurum eum, quamvis ita dica Lib. 4. Cap. 4. *Comminum.* ab Agrigentinis in mare projectum asserit, ne qua tam fævi tyranni memoria supereret. pluribusque demum in locis flumina Taurina specie fingi solita comperimus: ut Eurotas apud Lacedæmonios, Cephisus apud Argivos, Asopus apud Sicyonios & Philiasios fuere: quem tamen Athenienses humana facie figurabant, cornibus tantum à fronte prominentibus, sive propter mugitum, quem,

E

quem,